

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. január hó 6. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2013. évi július hó 11. napján kihirdetett 10.Fk.1156/2011/172. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában megváltoztatja az alábbiak szerint:

I. r. vádlott börtönbüntetését 9 (kilenc) év 6 (hat) hónapra, II. r. vádlott börtönbüntetését 7 (hét) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Fk. V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti. Megállapítja, hogy a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

E vádlott vonatkozásában a közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén bocsátható fk. V. r. vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I. r. és II. r. vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

A másodfokú eljárásban 41.780 (Negyvenegyezer-hétszáznyolcvan) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből I. r. vádlott 8.000 (Nyolcezer) Ft-ot, II. r. vádlott 17.780 (Tizenhétezer-hétszáznyolcvan) Ft-ot, V. r. vádlott 16.000 (Tizenhatezer) Ft-ot köteles megfizetni.

V. r. vádlott személyi igazolványának száma ...

Indokolás:

Az első fokon eljáró törvényszék I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettében (1978. évi IV. tv. 166.§ (1) bekezdés.) és főbüntetésül 11 évi börtön 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II. r. vádlott esetében az Egri Városi Bíróság 5B 133/2008/9. számú ítéletének próbára bocsátással kapcsolatos rendelkezésének hatályon kívül helyezése, valamint a társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete miatt alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése mellett bűnösségét felbujtóként elkövetett emberölés bűntettében (160.§ (1) bekezdés) társtettesként elkövetett testi sértés vétsége (164.§ (1), (2) bekezdés) és társtettesként elkövetett garázdaság bűntettében (339.§ (1), (2) bekezdés a) és d) pontok) állapította meg és halmazati büntetésül 9 évi börtönre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Fiatalkorú V. r. vádlottat testi sértés bűntettének kísérlete (164.§ (1), (8) bekezdés I. fordulat) társtettesként elkövetett garázdaság bűntette (339.§ (1), (2) bekezdés a) és d) pontok) és társtettesként elkövetett testi sértés vétsége (164.§ (1), (2) bekezdés) miatt 2 évi fiatalok börtönére és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és megállapította, hogy II. r. és fiatalkorú V. r. vádlottak legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Döntött a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

... III. r. és ... IV. r. vádlottakkal szemben az első fokú ügyész által terhükre bejelentett fellebbezést a Be.357.§ (2) bekezdése alapján a fellebbviteli főügyészség visszavonta, a vádlottak és védőik az elsőfokú határozatot tudomásul vették így velük szemben az elsőfokú bíróság ítélete 2013. október 22. napján jogerőre emelkedett.

I. r. vádlott és védője enyhítésért értek jogorvoslattal. E vádlott jogorvoslatát írásbeli beadványaiban részletesen indokolta. Elsőként az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodsorban bűnössége arányában a büntetésének enyhítését kérte. Vitatta, hogy vallomásaiban ellentmondások rejlenek - ahogyan azt a törvényszék megállapította - eltérő vallomásainak indokaként azt jelölte meg, bízott abban, hogy a nyomozó hatóság felderíti az igazi tetteseket, akik nem a letartóztatott személyek között keresendők, másrészt féltette családjá biztonságát. Elkövetőként ifjú ... és idős ... nevezte meg. Határozottan állította, hogy az ölési cselekményben sem ő, sem pedig apja nem vettek részt. Részletesen elemezte a tanú vallomásait és értékelte is azokat.

Bizonyítási indítványokat is előterjesztett. Indítványozta ... elítélt meghallgatását, aki fültanúja volt egy beszélgetésnek a BV. intézetben, ahol ... sajnálatát fejezte ki az I. r. vádlott felé, hogy nem mondta el az igazat. Indítványozta húga két lányának a kihallgatását, akik igazolhatják, hogy az elkövetés eszközét ... hozta ki a házból. Álláspontja szerint a hazugságvizsgálatot nem az előírásoknak megfelelően hajtották végre, így annak megismétlését kérte. Végül annak a botnak a DNS vizsgálatát indítványozta, amellyel a sértettet megütötte, és amelyből kiálló szög az ő ujját megsértette. Utolsó

beadványában a 2013. július hó 1. napján hatályba lépett törvénymódosításra tekintettel a „jogos önvédelem” kérdésének megvizsgálását indítványozta.

II. r. vádlott és védője elsőként felmentésért, másodszorban enyhítésért éltek jogorvoslattal.

E vádlott fellebbezésének írásbeli indoklásában kifejtette, hogy a terhére megállapított ölési cselekményre felbujtást nem követte el, saját sérüléseivel volt elfoglalva, ölésre felszólító kijelentést a fia felé nem tett. Részletesen felsorolta többirányú megbetegedéseit. Fiatakorú V. r. vádlott indokai megjelölése nélkül fellebbezett, védője a kísérleti cselekmény miatt téves minősítés okán a ... sérelmére elkövetett cselekmény esetében felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

Az ügyész a törvényszék ítéletét I., II. és V. rendű vádlott tekintetében tudomásul vette. A fellebbviteli főügyészség a már jelzettekén túl átiratában indítványozta ... sértett magánindítványa előterjesztésének időpontját feltüntetni a tényállásban. II. r. és fiatakorú V. r. vádlottak esetében a törvényszék ítéletének megváltoztatását indítványozta, abban a körben, hogy velük szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. tv. rendelkezései szerint történjen a cselekmények minősítése.

Az ítéletábra védelmi fellebbezések folytán az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.361.§ (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen a Be.349.§ (1) bekezdés alapján a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében teljes terjedelmében felülvizsgálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt. A nyilvános ülésen a fellebbezéssel érintett vádlottak és védőik fellebbezésük irányát változatlan tartalommal fenntartották. A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat annyiban módosította, hogy I. r., II. r. vádlottak vonatkozásban az elbíráláskor, még fiatakorú V. r. vádlott esetében az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabályok alkalmazását indítványozta.

A felülvizsgálat során az ítéletábra megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával - az ügy jellegére is tekintettel - igen széles körű bizonyítást folytatott, melynek során ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett és megalapozott tényállást állapított meg. E tényállás az iratok tartalma alapján csupán annyival egészítendő ki az ítélet 9. oldal 5. bekezdésében, hogy ... bántalmazása miatt magánindítványát 2010. április hó 5. napján előterjesztette.

További kiegészítést igényelnek V. r. fiatakorú személyi körülményei az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követő változások miatt (ítélet 6. oldal utolsó előtti bekezdés). E vádlott iskolai tanulmányait befejezte és 2013. december 12. napjától a ... kft.-nél dolgozik, mint gyártósori összeszerelő. Bruttó havi jövedelme 130 000 Ft, ezentúl tartósan beteg édesanyjának eltartója.

II. r. vádlott az alábbi megbetegedésekben szenved: magas vérnyomás, cukorbetegség, prosztata - és májnagyobbodás, továbbá vastagbélszűkület.

Az ekként pontosított tényállás mindenben megalapozott, az ítéletábra felülbírálatának alapjául elfogadta. Az ítéletábra osztotta azon vádlotti, védői és ügyési észrevételeket,

miszerint az elsőfokú bíróság ellentétes bizonyítékok mérlegelésével állapított meg tényállást.

A vádlottak mindvégig tagadták a bűncselekmények elkövetését, vallomásaikban számos ellentmondás rejtett, ahogyan az eljárás során kihallgatott nagyszámú tanú vallomásaiban is érdekkörüknek megfelelően.

A törvényszék a vádlottak vallomásait egyenként egymással összevetve és összegzően is elemző módon értékelte. Ugyanúgy járt el a tanúvallomások értékelése során is. A vádlottak és tanúk vallomásait az elsőfokú bíróság igen körültekintően egyenként és összességében - logikai hibát nem vétele - értékelte és konkrétan feltárta az ellentmondásokat, számot adott arról, hogy mely vallomást vagy mely vallomás részt fogadott el és miért a tényállás alapjául. Utalt arra is, hogy az elfogadott vallomások milyen más bizonyítékokkal állnak összhangban. Ez az értékelő tevékenység eredményezte, hogy a váddal ellentétben ... III. r. és ... IV. r. vádlottakat felmentette a társtettesként elkövetett emberölés büntetnének vádjától, mely rendelkezés ellen bejelentett ügyészi fellebbezés visszavonásra került.

Kiemelt jelentőséget tulajdonított a helyszíni bizonyítási kísérletnek és a szakértői bizonyításnak is. A bizonyítási kísérlet során felmerült lényegi ellentmondásokat ugyancsak feltárta, okszerűen értékelte. Foglalkozott a törvényszék ítéletének 58. oldalán a jogos védelmi helyzet kérdéskörével is. Érvelését - annak elvetésében - az ítélet táblája mindenben osztotta.

A bizonyítékok egyenként és összességben történő értékelését követően indokolási kötelezettségének magas szakmai színvonalon történő teljesítésével törvényesen vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére. A vádlottak felmentést célzó jogorvoslata egyértelműen a törvényszék bizonyítékokat értékelő mérlegelési tevékenységét támadja, amely a Be.351.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

A megalapozott tényállásra tekintettel I. r. vádlott által előterjesztett további bizonyítás szükségessége nem merült fel, a poligráfós vizsgálat ismételt elvégzése a másodfokú eljárásban jogszabályi tilalomba ütközik. Végül nem volt ok az ítélet hatályon kívül helyezésére sem. I. r. és II. r. vádlottak terhére megállapított ölési cselekményre vont következtetés helyes, így a tettesi, részesi alakzat megállapítása is.

Fiatalkorú vádlott esetén az ... sértett sérelmére elkövetett cselekményt - ellentétben a védői érveléssel - az aggálytalan igazságügyi orvosszakértői tekintettel helyesen minősítette a törvényszék életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérleteként.

A ... sérelmére elkövetett bűncselekmény vonatkozásában a vádlott védőjének felmentés célzó jogorvoslata ugyancsak a bizonyítékok értékelését támadja, amely a már írtak miatt eredményre nem vezethetett.

II. és V. r. vádlottak további cselekményeinek minősítése ugyancsak törvényes.

Az ítélőtábla is vizsgálta eljárása során, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében az elkövetéskori vagy az elbíráláskori anyagi jogszabályok biztosítanak kedvezőbb lehetőséget.

I. r. vádlott esetében nem osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványát, miszerint a 4/2013. Büntető Kollégiumi véleményben írtakra tekintettel a feltételes szabadság kedvezőbb időpontja miatt az elbíráláskori jogszabályok, így 2012. évi C. tv. rendelkezései alkalmazandók.

A cselekmény elkövetési ideje 2010. április hó 5. napja, amikor még nem lépett hatályba az új szankciórendszer, nem volt középértékes büntetéskiszabás, nem volt 3 csapástörvény és számos szigorúbb rendelkezés ugyancsak nem lépett hatályba, így összhatásában jelen törvényi rendelkezések szigorúbbak, mint az elkövetéskoriak voltak, így vele szemben helyes az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabályok 1978. évi IV. tv. rendelkezéseinek alkalmazása.

Helyes álláspontot foglalt el a törvényszék II. és V. r. vádlottak esetében (ítélet 59. oldal 3. bekezdése) velük szemben - az ítélőtábla álláspontjával egyezően - az elbíráláskor hatályban lévő törvényt alkalmazta. E vádlottak esetén a garázdaság büntette a jelenleg 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, szemben az elkövetéskori 1-5 évig terjedő időtartammal.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék feltárta és túlnyomó részt helyesen értékelte.

Az ítélőtábla azonban az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket alaposnak találta. I. r. és II. r. vádlottak esetében nagyobb nyomatékka értékelte a közel 4 éves időmúlást, II. r. vádlott egészségi állapotát így lehetőséget látott a börtönbüntetésük 1,5 - 1,5 évvel történő mérséklésére.

Fiatalkorú V. r. vádlott esetében további enyhítő körülmény, hogy iskolai tanulmányait befejezését követően munkaviszonyt létesített, édesanyját ápolja, rendezett életvitelt folytat és elköltözött a bűncselekmény helyszínéről. A cselekményt fiatalkorúként követte el. A Btk.106.§ (1) bekezdése alapján „... a büntetés megválasztásakor a fiatalkorú nevelését és védelmét kell szem előtt tartani”. E vádlott előzetes letartóztatásban 8 hónapot töltött. Az ítélőtábla úgy találta, hogy vele szemben lehetőség van a büntetés próbaidőre felfüggesztésére pártfogó felügyelet mellett, amelyek a jelenleg fiatal felnőtt vádlott jelenlegi rendezett életvitelére tekintettel elegendőek a büntetési célok hatályosulásához, ezért vele szemben a szabadságvesztés büntetés végrehajtását a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdései alapján hosszabb tartamban 4 évi próbaidőre felfüggesztette és a Btk.119.§ (1) bekezdése c) pontja alapján megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

Mindezekre tekintettel a Btk.61.§ (1) bekezdésének rendelkezéseire figyelemmel a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzte és megállapította, hogy a

feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetére értendő.

A fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a jelzett körben a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb rendelkezései helyes indokai alapján a Be.371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Az I. és II. r. vádlottak által előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról I. r. vádlott esetén ez 1978. évi IV. törvény. 99.§ (1) bekezdés, II. r. vádlott vonatkozásában a Btk.92.§ (1), (2) bekezdése, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be.381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés. Az ítélet tábla rögzítette fiatalkorú V. r. vádlott megváltozott személyi igazolvány számát.

Debrecen, 2014. január 6.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 10.Fk. 1156/11/172 számú ítélete I. r., II. r. és fiatalkorú V. r. vádlottak vonatkozásában a másodfokú ítéletben írt változtatással 2014. január 6. napján jogerőre emelkedett és fiatalkorú V. r. vádlott szabadságvesztés büntetése kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2014. január 6.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke